

бѣше тая: да нападни Турція съ сждѣйствието на бжлгарскитѣ Легіони да завладѣе може бы, или до нѣйдѣ поне да подчини Бжлгаріѣ, и да се превзгласи за Славянска Джржява на Балканскія Полуостровѣ. Тая идѣѣ е имала вижда се Сжрбіѣ, както и по горѣ за нея спомѣнхми; но намѣ бѣ невжможно точно да узнаемѣ: ако тя е была, „чисто Сжрбска,“ или вджхната и подкрѣпявана отѣ друга нѣкоѣ Джржява? Тая идѣѣ е ржководила сжрбското Правителство и въ по-отподирнитѣ години, както и по-долу ще видимѣ; но всекога Бжлгаритѣ сж были орждіе на тая сжрбска идѣѣ, и тѣ сж были всекога излжгани въ тѣхнитѣ сладки надежди За доказателство на това наше потвжржденіе, служи между другитѣ предмети и доводи и слѣдующето: Като сполучихж Сжрбитѣ въ 1868 година да принудятѣ дипломатическимѣ образомѣ Турцитѣ да испразднятѣ Бѣлградската крѣпость, и слѣдѣ като това имѣ вжжделенно желаніе се испжлни: тѣ помислихж, че нѣматѣ нужда ни отѣ бжлгарски Легіонѣ, ни отѣ злочеститѣ бжлгарски волинтири; и спорядѣ това, тѣ и почнахж да размислятѣ какѣ и по какжвѣ начинѣ, тѣмѣ ще да бжди вжжможно най лесно да се избавятѣ отѣ бжлгарскія Легіонѣ? За да постигнжтѣ тая си цѣль по успѣшно, тѣ вижда се почнахж отѣ самитѣ имѣ инструктори, които ги обучяваха въ военни упражненія, които и напоени отѣ висшнтѣ имѣ управителни кржгове, почнахж най напредѣ да се подиграватѣ съ Бжлгаритѣ и вѣобще съ Бжлгарската народность; и разумѣва се, като слушаха това злочеститѣ бжлгарски волинтири и народни сподвижници, до толкова имѣ дотѣгнж, щото тѣ слѣдѣ малко взѣхж да се разотиватѣ. При това, като си изтжка пакѣ Сжрбіѣ платното, и принуди Турцитѣ да испразднятѣ калето, Правителството веднага си промѣни предначертаннія си ушь планѣ: да нападни Турція, да освободи Бжлгарія и проч., и взе да проповѣдва, „че не му е вѣчь времято“ и проч. Въ такивато едни за Бжлгаритѣ отегчителни и несносни даже обстоятелства за волинтиритѣ на Бжлгарскія Легіонѣ, тѣ сжвѣсмѣ се распржснахж, напуснахж Сжрбіѣ и